

Rahatın Bedeli



SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2.Samuel 11:1–27, 2.Samuel 12:1–23, Yarattılış 3:1–8, 1. Yuhanna 1:9.

HATIRLAMA METNİ: “Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde” (Mezmurlar 51:10).

Pek çok kişi biraz olsun huzur ve sessizliğe kavuşma konusunda umutsuz gibi görünüyor. Bedelini ödemeye de hazır olmalarına rağmen. Birçok büyük şehirde, saatlik olarak kiralanabilen internetin olmadığı odalar var. Kurallar çok net, ses ve ziyaretçi yasak. İnsanlar sessiz bir şekilde oturabilmek, kendisiyle baş başa kalmak ya da biraz kestirmek için para ödüyorlar. Hava alanlarına kiralanılan uyku kapsülleri var, gürültü azaltan kulaklıklar bir hayli revaçta. İşyerinde kısa bir mola verdiğinizde başınıza ya da gövdenize örtceğiniz keten bezinden kapüşonlar ya da katlanır gizlenme korumaları bile var.

Gerçek huzurun da bir bedeli var. Kişisel gelişim medyasının kalemlerini bizi kendi kaderimizi belirleyebileceğimize ve rahata kavuşmanın sadece bir seçim yapma ve planlama meselesi olduğuna inandırmak istiyor olsalar da, en azından bu konuyu dürüstçe ele aldığımızda yüreklerimizi gerçek rahata kavuşturmak konusundaki yetersizliğimizin farkına varıyoruz. Dördüncü yüzyıl kilise babası Augustine, meşhur İtiraflar kitabında (*1. Cilt*), Allah'ın lütfundan bahsederken bunu kısa ve öz bir şekilde belirtmişti: “Bizi Kendin için yaptın ve bizim yüreklerimiz Sende rahatı bulana kadar huzursuz.”

Bu hafta insanın Allah'ın rahatına kavuşmanın gerçek bedelini nasıl keşrettiğini öğrenmek için, Allah'ın kendi kalbinin arayışındaki insanın yaşamına kısaca bakacağız

*24 Temmuz Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Yıpranmış ve Yorgun

İlık bir ilkbahar akşamı huzursuz kral Davut sarayının damına çıkmıştı. Aslında Ürdün'ün diğer tarafında, ordusunun yanında olması gerekiyordu. Ammonlular ile sürdürülen savaşta, onları alt etmek ve sonunda krallığa barış getirmek için Allah'ın halkına önderlik ediyormuş olması gerekiyordu.

Olması gereken yerde olmamak Davut için ayarılmanın yolunu açtı. 2. Samuel 11:1-5 ayetlerindeki öyküyü oku. Ne oldu ve Davut hangi büyük günahı işledi?

Davut, sarayının damında “çok güzel bir kadının” yıkandığını gördü. O akşam günahkâr dürtülerine yenik düştü ve ordunun güvenilir subaylarından birinin karısı olan Bat-Şeva ile yattı. Eski dünyanın tüm kralları gibi Davut da mutlak güce sahipti. Kral olduğu için diğer herkesin tabi olduğu kanunlara uymak zorunda değildi. Fakat yaşamın akışını değiştiren bu olayın arkasından Davut'un ailesinin başına gelenler, kral olsa bile onun Allah'ın yasasının üzerinde olmadığı gerçeğini bize hatırlatıyor.

Aslında yasa bir önlem, bir teminat olarak vardır ve onun dışına çıkan bir kral da olsa korkunç sonuçlarına katlanır. Davut, Allah'ın yasasının sınırlarını ihlâl ettikten hemen sonra bu davranışının etkilerini yaşamının tüm alanlarında hissetmeye başladı. Davut, tutkulu kaçamağının fark edilmediğini düşünüyordu fakat Bat-Şeva hamile kalmıştı ve kocası da uzaktaydı.

2. Samuel 11:6-27 ayetlerini oku. Davut günahını ne şekilde saklamaya çalıştı?

Davut'un Uriya'yı, eve, karısı Bat-Şeva'nın yanına getirme planlarından en karmaşık olanları bile işe yaramadı. Saygıdeğer bir adam olan Uriya Davut'un tavsiyelerine şu cevabı verdi: “Sandık da, İsrailîliler'le Yahudalılar da çardaklarda kalıyor... Komutanım Yoav'la efendimin adamları kurlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim?” (2.Samuel 11:11). Sonunda çaresiz kalan Davut, günahını örtmek için uzaktan kumanda bir suikast tasarladı.

Allah'ın bol bol verdiği Davut'un böyle bir şey yapmaya tenezzül ettiğine inanmak çok zor. Bu öyküden, her kim olursak olalım hangi dersi çıkartmalıyız?

Uyarı Alarmı

Davut'un yaşamının en karanlık zamanlarında, iyi bir şey oldu: Allah peygamberini gönderdi. Natan ve Davut birbirlerini iyi tanıyorlardı. Natan daha önce Davut'un bir tapınak inşa etme planlarıyla ilgili ona tavsiyede bulunmuştu. Fakat şimdi peygamber, kralı için gerçekleştirilecek yeni bir görevle geliyordu.

Sence Natan Davut'u doğrudan işaret ederek onu utandırmak yerine neden bir öykü anlatmayı tercih etti? 2. Samuel 12:1-14 ayetlerini oku.

Natan ne söyleyeceğini biliyordu ve onu Davut'un anlayabileceği şekilde söyledi. Daha önce çobanlık yapmış olan Davut'un anlayabileceği bir öykü anlattı. Davut'un iyi gelişmiş bir adalet ve doğruluk hissine sahip olduğunu biliyordu. Yani, bir anlamda Natan'ın, Davut'un doğrudan üzerine yürüdüğü bir tuzak kurduğu söylenebilir.

Davut farkında olmayarak kendi ölüm emrini dillendirdiğinde, Natan ona "O adam sensin!" (2.Samuel 12:7) dedi. "O adam sensin" demenin çeşitli yolları vardır. Birisi haykırarak söyler, biri parmağıyla karşısındakinin suratını işaret eder ve suçlar, ötekisi ise ilgi ve alaka göstererek bunu ifade eder. Natan'ın sözleri lütufla işlenmiş olmalıydı. O anda, Davut, evlatlarından biri bile isteye Kendi iradesinin dışına çıktığında Allah'ın hissettiği acıyı hissetmiş olmalı. Davut'un zihninde bir jeton düşmüştü. Yüreğinde bir şey parçalanmıştı.

Davut neden "Bat-Şeva'ya karşı günah işledim" ya da "Ben bir katilim" demek yerine "RAB'be karşı günah işledim" diyor? (2.Samuel 12:13; ayrıca bkz. Mezmurlar 51:4).

Davut günahının farkına varmıştı. Kendimize zarar verdiğimizde, diğer insanları da etkileriz. Ailemizi ya da kilisemizi utandırırız. Fakat kesinlikle Allah'ı incitiriz ve Golgota'da göğe bakan kaba kirişe bir çivi daha çakmış oluruz.

"Peygamberin azarı Davut'un yüreğine dokundu; vicdanı uyandı; suçu tüm büyüklüğüyle göründü. Canı Allah'ın önünde tövbeyle eğildi. Titreyen dudaklarla 'Rabb'e karşı günah işledim' dedi. Başkalarına yapılan tüm haksızlıklar, zarar gören kişiden Allah'a kadar ulaşır. Davut hem Uriya'ya hem de Bat-Şeva'ya karşı korkunç bir günah işlemişti ve bunu kuvvetle hissediyordu. Fakat Allah'a karşı günahı sonsuz ölçüde daha büyüktü" —Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, s. 722.

Bağışlanmış mı Unutulmuş mu?

Davut farkında olmayarak kendisiyle ilgili hüküm verdikten sonra (2.Samuel 12:5, 6), Natan onu günahının büyüklüğüyle yüzleştiriyor. Davut'un kalbi kırılıyor ve günahını itiraf ediyor. Natan hemen "RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin" (2.Samuel 12:13) diyerek ona güvence veriyor. Allah'ın bağışlayıcılığında bekleme süresi yoktur. Davut'un, bağışlanma kendisine sunulmadan önce samimi olduğunu kanıtlamasına gerek yoktu.

Fakat Davut'un günahının sonuçlarını 2. Samuel 12:10–12 ayetlerinde önceden haber vermiş olan Natan, doğacak bire çocuğun öleceğini söyleyerek devam ediyor.

Rabb'in Davut'un günahını bağışlaması ne anlama geliyor? Öylece geçmişe sünger mi çekmişti? Herkes olayı öylece unutmış muydu? Bu soruları düşünürken 2. Samuel 12:10–23 ayetlerini oku.

Dünyasının parçalanmakta olduğunu gördüğünde—bebeğin ölmesi, ailesinin darmadağın olması (Amnon ve Avşalom'un öyküleri gerçek hayattaki ailevi sorunlara iki iyi örnektir), geleceğinin belirsiz olması—,Davut da bu sorular üzerine düşünmüş olmalı. Fakat bununla birlikte, işlediği günahın, Uriya ve yeni doğan bebek gibi suçsuz insanlara etki etmiş olan sonuçlarına rağmen, Davut da Allah'ın lütfunun bunun üzerini örteceğini ve dolayısıyla bir gün günahın tüm sonuçlarının üstesinden gelineceğini anlamaya başlamıştı. O, bu sırada sıkılmış vicdanı için Allah'ın lütfunda rahat bulabilirdi.

Davut neye ihtiyaç duyduğunu hissediyor? Neyin hasretini çekiyor? Mezmurlar 51:1-6 ayetlerini oku.

Davut'un yüreğini açıp günahlarını itiraf ederek içini döktüğü 51. Mezmur'u oku. Davut merhamet dileyerek Allah'ın tükenmez sevgisine ve büyük şefkatine başvuruyor. O, yenilenme hasreti çekiyor.

İsa'da rahat bulmanın bedelini göz önüne aldığımızda, öncelikle dışarıdan yardım almaya muhtaç olduğumuzun farkına varmalıyız. Bizler bir Kurtarıcı'ya ihtiyaç duyan günahkârlarız; günahlarımızın farkına varır, bizi yıkayabilecek, temizleyebilecek, yenileyebilecek tek Kişi'ye yalvarırız. Bunu yaptığımız zaman cesaret bulabiliriz: Zina işleyen, yalan söyleyen, katil, On Emir'den en az beş tanesine karşı gelmiş olan kişi işte burada yardım istiyor ve Allah'ın vaat edilmiş olan bağışlayıcılığını talep ediyor.

Allah eğer yaptıkları için Davut'u bağışladıysa, o halde orada senin için ne umut var?

Yeni Bir Şey

Davut bahane bulmaya çalışmadan ya da makul göstermeye çalışmadan günahını itiraf ettikten sonra, Allah'tan dilekte bulunmaya başlıyor. Allah'tan ne diliyor? Mezmurlar 51:7-12 ayetlerini oku.

Davut'un mercanköşk otuyla arılmaktan bahsederken, tapınağı ziyaret etmiş olan her İsrailinin bildiği bir dilden yararlanıyor. Davut, Musa'nın Yasası'nda tarif edilen arınma törenlerinden (*Levililer 14:4*) bahsederken, gelecekte dünyanın günahlarını ortadan kaldırmak için gelecek olan kurbanın—Kurban'ın— kudretinin farkına vardı.

Davut “neşe” ve “sevinç” dileyerek devam ediyor. İşlediği günahın büyüklüğü göz önünde bulundurulduğunda, bu biraz cüretkâr bir dilek değil mi?

Bu açıklamayı dinlemek belki de faydalı olabilir: “Bana bağışlandığımı söyle ki ben de yeniden tapınağa gireyim ve orada sana ibadet edenlerin neşe ve sevincini duyabileyim.”

Adem ve Havva günah işlediklerinde, Allah'ın varlığından saklanmışlardı (Yaratılış 3:8). Davut'un talebi, hele ki böyle bir günah işledikten sonra, sence neden farklı? Mezmurlar 51:11, 12 ayetlerini oku.

Davut Allah'ın varlığında yaşama bilincini kaybetmek istemiyor. Kutsal Ruh olmadan güçsüz olduğunun farkına varıyor. Bat—Şeva ile kolay bir şekilde günaha girmiş olduğu gibi yine günaha gireceğini biliyor. Kendine olan güveni sarsılmış durumda.

Davut gelecekteki zaferlerin kendisinden değil sadece Allah'tan geleceğini çünkü bütünüyle Allah'a bağımlı olduğunu anlıyor.

Muzaffer Hristiyan yaşamı tümüyle bizimle ilgili değil. Tamamen İsa ile ilgili. O'nun varlığını özliyoruz; O'nun Ruhu'nun hasretini çekiyoruz; O'nun kurtuluş sevincini istiyoruz. Yenilenme ve onarılmaya muhtaç olduğumuzun farkına varıyoruz. Yeniden yaratımın ilahi bir işi olan O'nun rahatına ihtiyacımız var. Yaratılış rahatı bağışlanmadan uzak değil. “Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde” (*Mezmurlar 51:10*) ifadesi yaratılış dili kullanıyor. Eski Ahit'te yalnızca Allah “yaratabilir” (bara)—ve biz bir kere yeniden yaratıldığımızda, rahat bulabiliriz.

Eğer daha önce suçlu bir vicdandan kurtulmanın neşe ve sevincini tatmadıysan, seni tutan nedir? Eğer sana engel olan suçluluk ise, bu öyküden sana yardım edecek ne öğrenebildin?

Allah'ın Işığını Yansıtanlar

Utancı verici bir başarısızlığı tecrübe edip ardından da bağışlandıktan sonra bizim için en doğal şey muhtemelen bu olayı bütünüyle unutmaya çalışmaktır. Başarısızlık hatıraları acı verici olabilir

Davut acı veren tecrübesiyle ilgili ne yapmak istiyor? Mezmurlar 51:13-19 ayetlerini oku.

Bir kâse ya da değerli bir vazodüşüp parçalara ayrıldığında normal olarak iç çeker ve işe yaramaz kırık parçalarını toplayıp atarız. Japonya'da *kintsugi* adını verdikleri, geleneksel bir kırılmış çanak çömlek yenileme sanatı mevcut. Kırık parçaları bir arada tutmak için yapıştırıcı olarak sıvı altın ya da gümüş gibi değerli bir metal kullanılıyor ve bu şekilde kırık obje güzel ve değerli bir şeye dönüşüyor.

Biz yasayı çiğnedikten sonra Allah bizi her bağışladığında ve yeniden yarattığında, bir şeyler değişir. Allah'ın değerli bağışlayıcılığı bizim kırıklığımızı bir arada tutan yapıştırıcıdır ve kırıkların görülebilir olması O'nun lütfuna dikkat çekebilir. Allah'ın hoparlörleri olabiliriz. "Dilim senin kurtuluşunu ilahilerle övsün" (*Mezmurlar 51:14*). Biz kendimizi onarmaya ya da kendi kendine gelişmeye (aşamalı olarak bile) teşebbüs etmeyiz. Kırık ruhlarımız, pişman yüreklerimiz Allah için yeterli övgüdür ve onlar dünyanın görebileceği bizi çevreleyen ışık huzmeleridirler. Bizim bağışlanmış olma tecrübemiz, bağışlanma arayışı içinde olan diğer kişileri çeker.

51. Mezmur ve 1. Yuhanna 1:9 arasında ne ilişki var?

1. Yuhanna 1:9 ayeti 51. Mezmur'un kısa bir özetidir. Davut'un Allah'ın "alçakgönüllü ve pişman bir yüreği" (*Mezmurlar 51:17*) hor görmeyeceğini bilmesi gibi, Yuhanna da, "günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı'nın günahlarımızı bağışlayıp bizi kötülükten arındıracağına" (*1. Yuhanna 1:9*) dair bize güvence veriyor. Allah'ın sözüne güvenebiliriz.

Davut yaptıkları ve ailesine kötü örnek olması yüzünden yol açtığı muazzam zararı onaramazdı. Kararlarının ve davranışlarının sonuçlarına katlandı. Fakat buna rağmen Davut bağışlandığını biliyordu. Bir gün Allah'ın gerçek Kuzusu'nun gelip onun yerinde duracağına imanla güvenmesi gerektiğini biliyordu.

1. Yuhanna 1:9 ayetinin vaatlerini hemen şimdi kendi hayatına uygulamayı nasıl öğrenebilirsin? Bunu yaptıktan sonra, vaadin aynı zamanda senin için de olduğunun farkında olarak nasıl hissetmelisin?

EK ÇALIŞMA: “Davut’un tövbesi samimî ve derindi. Suçunu mazur gösterme çabasında değildi. Duasını ilham eden, bildirilen yargılardan kaçma arzusu değildi . . . Canının kirlendiğini gördü; günahından tiksindi. Yalnızca bağışlanmak için değil, yürek paklığı için de dua etti . . . Allah’ın tövbe eden günahkârlara verdiği vaatlerde kendi affının ve kabul edilmesinin işaretini gördü . . . ‘Allah’ın kurbanları kırılmış ruhtur; Ey Allah, kırılmış ve ezilmiş yüreği hor görmezsin.’ Mezmurlar 51:16, 17.

“Davut düştüğü halde, Rab onu kaldırdı . . .

“Fakat Davut kendini alçaltarak günahını itiraf etti, Saul ise tekdiri küçümsemedi ve tövbesizlikle yüreğini katılaştırdı.

Davut’un hikâyesindeki bu bölüm. . . İnsanlığın mücadelelerine ve maruz kaldığı ayartılara ve gerçek tövbenin önemine ilişkin bize verilen en etkili örneklerden biridir . . . Tüm çağlar boyunca. . . Allah’ın günaha düşen binlerce çocuğu,. . . Davut’un samimi tövbesi ve itirafını. . . hatırladı. . . ve ayrıca tövbe etmek ve yeniden Allah’ın emirlerine göre yaşamaya çalışmak için cesaret buldu.

“Allah’ın tekdirini aldığında Davut gibi canını itiraf ve tövbe yoluyla alçaltan her kişi, kendisi için umut olduğundan emin olabilir . . . Rab gerçekten tövbe-kâr bir canı hiçbir zaman dışarı atmaz.”—Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, s. 725, 726..

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Özümlüde olan günahkârlığımızın ve bağışlanmaya muhtaç olduğumuzun farkında olmak ile aynı zamanda Evren’in Kralı’nın bağışlanmış oğulları ve kızları gibi yaşamak arasında doğru dengeyi nasıl bulabiliriz?
- 2 Neden tüm günahlar nihayetinde Allah’a karşı işlenmiş günahdır? Allah’a karşı günah işlemek ne anlama gelir?
- 3 Uriya ya da Davut ve Bat-Şeva’nın yeni doğan oğulları gibi masum insanların acı çekmesiyle sorun yaşayan inançsız birine ne söyleyebiliriz? Böyle bir durum karşısında Allah’ın sevgisini ve adaletini nasıl açıklayabiliriz? Büyük mücadele bakış açısı ne şekilde işe yarar bir görünüm sağlıyor?
- 4 Kutsal Kitap neden Davut ve Bat-Şeva’nın kirli öyküsüne iki bölüm birden ayırmış olabilir? Bu öykünün anlatılması hangi amaca hizmet ediyor?
- 5 Mezmurlar 51:11 12 ayetlerinde açıklandığı gibi günahın bizi Allah’tan ayırdığı fikri üzerinde derinlemesine düşün. Bunun ne şekilde gerçekleştiğine dair senin kendi tecrüben ne oldu? Kendini nasıl hissettin? Bu ayrılmanın nasıl bir his olduğunu ve neden çok rahatsız edici olduğunu bir kişiye nasıl anlatırdın? Lütuf vaadi neden tek çaredir?